

παθῆς ἀηδών, κατὰ τὸν κ. Θ. Ἀφεντούλην, ἐδίδασκεν ἀπὸ μνήμης τοὺς Ἑλληνας ποιητὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης ἐνθα μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ διετέλει ὢν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων αὐτῆς καθηγητῶν.

Ὡς πραγμάτων ἀλλοίως ἀλλοίων!
Ὡς τοῦ χρόνου σιδήρεον κράτος!
ποῖος πρῶην σ' ἀπῆντων καὶ ποῖον
μ' ἀπαντᾷ καὶ μ' ἀφίνεις ἐσχάτως!

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἡλία Τανταλίδου)

Μὲ καρδία στὰ ταξείδια
Τὸ ναυτόπουλο γυρνᾷ
Μὲ τῆς θάλασσας τὰ φεῖδια
Τὰ μικράτα του περνᾷ.

Ὁ βορείας δὲν τὸ τρομάζει
Οὐτ' ἢ ἀπιστη νοτιά,
Οὔτε χιόνι οὔτε χαλάζι
Οὔτε κύματα πλατιά.

Στὴ δουλειὰ πουρνὸ καὶ βράδου
Μὲ τὸ στρόπο στὸ πλευρὸ
Ξηρὸ τρώγει παξιμάδι
Πίν' ἀκάθαρτο νερό.

Πεταχτὸ σὰν τὸ ξεφτέρι
Ἀναβαίνει στὰ πανιά
Καὶ μὲ ρόζους εἰς τὸ χέρι
Λύνει δένει τὰ σχοινιά.

Στοῦ κινδύνου τὴν τρομάρα
Τὸ φυλάγει μοναχῇ
Τῆς μανούλας του ἢ λαχτάρα
Τῆς μανούλας του ἢ εὐχή.

Ποῦ ἐλπίζει παλληκάρι
Νὰ τὸν διῆ καμμιά φορά,
Νὰ τὸν ποῦν μικρὸ Κανάρη
Μέσ' στ' ἀθάνατα Ψαρρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΒΙΝΟΣ

Ὁ Γεώργιος Γοδοφρεΐδος Γερβίνος ἐγεννήθη ἐν Δαρμστάτῃ κατὰ Μάιον τοῦ 1805 καὶ ἀπέθανε κατ' Ἰούνιον τοῦ 1871. Ἐνῶ δὲ ἦτο κατ' ἀρχὰς προωρισμένος νὰ ἀκολουθήσῃ στάδιον ἐμπορικόν, αἴφνης ἠσθάνθη ἀκατανίκητον κλίσειν εἰς τὰ γράμματα καὶ μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατώρρωσε νὰ περατώσῃ τὰς Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς του μεθ' ὧ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον προβαίνων, ἀνεδείχθη ἐκ τῶν πρώτων ἱστορικῶν τῆς Εὐρώπης, συγγράψας πλῆθος συγγραμμάτων ποικίλης ὑποθέσεως καὶ ὕλης. Τῷ 1834 ὠνομάσθη ἐπίτιμος καθηγητῆς ἐν Αἰδελέβερῳ, ἐνθα τὰ μαθήματα αὐτοῦ διήγειραν ἀληθῆ ἐνθουσιασμόν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἔργα τὰ ἀπαθανάτισαντα τὸν Γερβίνον, ἐν οἷς καταριθμεῖται ἡ Ἱστορία τῆς ποιητικῆς φιλολογίας τῶν Γερμανῶν, Ἀρχαὶ τῆς Ἱστορίας, Ἱστορικὰ πονημάτια κλ.

Τὸ ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Γερβίνου τὸ μᾶλλον ἀφορῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας, εἶνε ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, μεταφρασθὲν εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπὸ τῶν M. F. Missen καὶ Λεωνίδα Σγούτα *Insurrection et régénération de la Grèce* 2 τόμοι εἰς 8^{ον} 1863, καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Η. Περβάνογλου, ἐν Ἀθήναις.

Τελευταῖον ἔργον τοῦ Γερβίνου εἶνε ἡ Ἱστορία τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἀπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ συνθηκῶν εἰς τόμους 16.

Ἡ ΝΕΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

Ἡ νέα αὕτη μηχανὴ χρήσιμος εἰς τοὺς μικροὺς κηπουροὺς καὶ τοὺς μεγάλους κτηματίας εἶνε χειροκίνητος, ἱπποκίνητος καὶ ἀτμοκίνητος, ἀναδίδουσα μεγάλην ποσότητα ὕδατος ἐκ βάθους μεγίστου καὶ δι' ἐλαχίστης δυνάμεως: ὁ μηχανισμὸς δὲ αὐτῆς εἶνε ἀπλούστατος εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμενὸς ζημίαν. Μία ἀλυσσοσ γαλθανισμένη φέρουσα κωνικά πώματα ἐξ ἐλαστικοῦ (caoutchouc) κινῆται ἐντὸς σωλῆνος ἐκ χαλκοῦ λείου ἔσωθεν. Τροχαλαία ὀδοντωτῆς χρησιμεύει εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἀτέρμονος ἀλυσσοσ, ἢ δὲ κίνησις δίδεται εἰς τὴν τροχαλαίαν διὰ τῶν συνήθων μέσων (ὀδοντωτῶν τροχῶν κ.λ.). Τὰ ἐλαστικά πώματα ἀλλάσσονται εὐκολώτατα ἀνευ τῆς βοήθειας μηχανικοῦ, οὕτω δὲ ἡ μόνη ἀναγκαία ἐπισκευὴ δύναται νὰ γίνῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Τὰς ἀρδευτικὰς λοιπὸν μηχανὰς ὧν ἡ στερεότης καὶ ἡ καλὴ κατασκευὴ ἐδοκιμάσθησαν ἤδη διότι τῇ ἀόκνῳ προσπάθειᾳ τοῦ γεωργικοῦ μηχανικοῦ κ. Β. Π. Καλογεροπούλου μεγίστην διάδοσιν ἔλαβον καὶ ἐνταῦθα, συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις συγχαίροντες ἅμα τὸν μάλα μοχθήσαντα πρὸς διάδοσιν αὐτῶν κ. Β. Π. Καλογερόπουλον.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΣΑΑΔΗ

Σῦρος δερβίσης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐμόναζεν ἐν δάσει τρεφόμενος μὲ φύλλα δένδρων καὶ προσευχόμενος σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐκείνης τὸν ἐπεσκέφθη καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀμιλιῶν τῷ εἶπεν: «Ἐὰν συγκατατίθεσαι θὰ ἐτοιμάσωμεν ἐντὸς τῆς πόλεως οἴκημα διὰ σὲ ὅπου θὰ δύνασαι ἐλευθέρως νὰ καταγίνῃσαι εἰς τὰ εὐσεβῆ σου ἔργα καὶ οἱ ἄλλοι ἐπισκεπτόμενοί σε θὰ ἐπωφελῶνται τῶν συμβουλῶν σου προσπαθοῦντες νὰ μιμηθῶσι τὰς ἀρετὰς σου καὶ τὴν εὐσεβειάν σου». Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ἤρρεσαν τῷ μοναχῷ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' οἱ αὐλικοὶ τῷ εἶπον: «Διὰ σεβασμὸν πρὸς τὰς θελήσεις τοῦ Βασιλέως πρέπει νὰ ἔλθῃς ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν ἵνα γνωρίσῃς τὰ ἦθη αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐπειτα δὲ ἐὰν ἡ ἀρετὴ σου δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὴν μετὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς κακίας τῶν κατοίκων τῆς πόλεως συναναστροφὴν, εἶσαι ἐλεύθερος καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθῃς ἐδῶ.» Λέγουσιν ὅτι ὁ δερβίσης πεισθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἠτοίμασαν δι' αὐτὸν τὸν κήπον τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως ὅστις κατέθελγε τὴν καρδίαν καὶ εὐφραίνει τὴν ψυχὴν.

Τὰ ἐρυθρὰ του ρόδα ὠμοιάζον μὲ τὰς παρειὰς τῶν ὠραίων καὶ οἱ ὑάκινθοι του μὲ τοὺς ξανθοὺς βοστρύχους τῆς κόμης τῆς φίλης μου. Καί, ἀπὸ τὸν φόβον τῶν τελευταίων τοῦ χειμῶνος ἡμερῶν ἐφαίνοντο ὡς παιδία μὴ θηλάσαντα ἔτι τὸ γάλα τῆς τροφῆς των.

Ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν ροιῶν ἐκρέμοντο οἱ καρποὶ ὡς πῦρ ἡρτημένον ἀπὸ τῶν πρασίνων δένδρων.

Ὁ βασιλεὺς ἔστειλεν εἰς τὸν δερβίσην μίαν ὠραίαν παρθένον ἢ ὅποια ἐφαίνετο ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχε πλασθῆ ἀπὸ τοὺς ὑάκινθους καὶ τὰ ρόδα τῶν κήπων ἐκείνων.

Τελεία καλλονὴ δυναμένη καὶ δερβίσην νὰ προσελκύσῃ, μορφὴ ἀγγέλου λαμπροτέρα καὶ ταῶ. Εἶχε τοιαύτην ὠραϊότητα ὥστε ἀφοῦ τὴν ἐβλεπέ τις ἦτον ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ, ἔστω καὶ ἂν εἶχεν ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ εὐσεβοῦς δερβίσου.

Ὁ ὀφθαλμὸς δὲν ἐκορέννυτό ποτε ἐκ τῆς θεᾶς τῆς, ὅπως